

at betyde med Hensyn til den private Familier Ret til at værges sit Navn. Den kongelige Bevilling var for saa vidt uden Betydning.

Det er altsaa det, som man i Norge paa et Retsgrundlag, der sikkert er det samme, som det vilde være hos os, har anset for gældende Ret. Der foreligger imidlertid ikke fra nogen Side her Forslag om at gaa saa vidt, som man efter disse Betragtninger maatte kunne gaa. Det ligger i, hvad jeg antydede i Begyndelsen, at det egentlig vilde stemme med min Følelse at gaa saa vidt. Det er jeg mere og mere kommen til. Jeg indrømmer, at det har ikke altid staaet mig klart, at det virkelig var det rigtige, navnlig fordi jeg fandt det vanskeligt at indrette en praktisk Lovgivning paa det Grundlag, men jeg skal ikke komme videre ind paa det her; det foreligger ikke. Det vi, Mindretallet, foreslaa at hæve, er, som sagt, kun den Forskel, som gøres i Beskyttelsen for Stednavne og for alle andre Navne. Hvorfor i Alverden skal den, som er saa heldig at have et af de Navne, som ikke ere Stednavne, Kvist, Blad, Krogh, Rod, o. s. v., som jeg nævnedes før, være beskyttede, hvorimod alle vi andre, hvis Navne ere lige saa betegnende og i lige saa høj Grad knyttede til enkelte Familier, ikke have nogen som helst Beskyttelse? Det kan jeg, og jeg tror at kunne sige paa Mindretallets Vegne, det kunne vi ikke indse, at der er Grund til at gøre en saadan Forskel. Man har sagt, at Grunden til, at Stednavne skulle gives fri, er den, at vi, der bære et saadant Stednavn, selv oprindeligt have faaet det fra en eller anden By, og saa maa ogsaa andre, der stamme fra den By, kunne have samme Ret, som vi eller vore Forfædre have gjort Brug af. Men Sagen er, mine Herrer, at dette Lovforslag begrænser sig jo ikke til at give dem, som ere fra en By, Ret til at tage denne Bys Navn, nej, det giver alle og enhver Ret til at tage en Bys Navn uden Hensyn til, hvor i Landet vedkommende bor. Den, der er født i Sengeløse eller Smørumnedre og ikke har Lyst til at tage sin Fødebys Navn, kan kalde sig Marstrand, Stockholm, Haparanda, eller hvad han vil. Derfor finder jeg ikke, at dette

Argument kan bruges til Forsvar for Stednavnenes Frihed, thi det er dog sikkert den langt overvejende, den almindelige Regel, at de Familier, som nu bære Stednavne, kun have faaet dem, fordi enten den, som antog Navnet, eller hans Familie i ældre eller nyere Tid har haft noget med det vedkommende Sted at gøre. Jeg ser derfor ikke, at der er nogen fornuftig Grund til at gøre denne Forskel i Beskyttelsen af Stednavne og andre Navne. Vil man overhovedet tage Hensyn til de berettigede Navneinteressener — og det vil man jo uden for Stednavne — forekommer det mig, at man ogsaa bør gøre det for Stednavnenes Vedkommende.

Jeg vil endnu gøre opmærksom paa, at selv om vort Forslag bliver vedtaget, saa forhindrer det jo ingenlunde den, der er fra en By, hvis Navn allerede er blevet et Familienavn, knyttet til en enkelt Familie, i at faa dette Stednavn som Efternavn. Vi forbyde ham ganske vist at tage det ved denne formløse Anmeldelse til Underøvrigheden — det er det, vort Ændringsforslag gaar ud paa, at ad den Vej kan han ikke faa det — men han kan faa det ved en kgl. Bevilling, som efter § 8 kan gives ganske efter de bestaaende Regler, og som intet koster ham, hvis han har et Navn paa „sen“. Det er kun en lidt mere omstændelig og derfor ogsaa mere betryggende Fremgangsmaade, der følges ved Bevillingen, men kan han virkelig paavise, at han har nogen Forbindelse med det paa-gældende Stednavn, nogen særlig Grund til at antage det, kan han meget godt faa det, selv om vort Ændringsforslag bliver vedtaget. (Afbrydelse). Ja, hvis han ikke har et Navn paa „sen“, kan han ogsaa faa Bevillingen, men saa skal han betale 30 Kr. derfor, medmindre han er uformuleret.

Dette er Hovedindholdet af vort Ændringsforslag: at udjævne den Forskel, som i Lovforslaget gøres paa Stednavne og andre Navne, men ved Siden deraf indeholder det noget om, hvad jeg vil kalde historiske Navne. Det gaar jo ud paa, at den Fortegnelse, der skal udarbejdes af Justitsministeren, foruden de Stednavne, der ere knyttede til enkelte Familier, ogsaa skal optage saadanne Navne, „der indtage en mere fremtrædende Plads i Rigets Histo-